

Dominica secunda post octauas epypha.

exlege mōsaica que morte damnat adulteros Deut. xxij. et Levit. xx. Unū z dāuid punit⁹ fuit multipliciter a deo pro adulteriū cū Bersabee. ij. Reg. xij. Tertio p̄baꝝ ex lege noua cā euāgelica q̄ apostolica: ut pater Matth. xij. Dico vobis q̄ dimiserit vroē mechaf. Jē Heb. xij. Fornicatores z adulteros iudicabit dñs. Quarto ex lege iuridica que dicit adulteriū esse graui⁹ inf' alia p̄cā. z hoc q̄tū ad penā. xxxij. q. vij. ca. Quid i oibus. Z Quinto ex lege civil. ca que adulteros puniuit pena capitis antiquis. L. de adul. l. castitati. Jē Bonifaci⁹ maginutius ep̄s ad regem anglie scribēs dicit q̄ in antiqua saxonīa si aliqua mulier fuerit adulterata cā manu p̄pria strangulat⁹ p̄cremant. z sup fossam sepulte cor ruptorē cingulat⁹ suspendūt. vestibus abscessis cā flagellant. z caste matrone cū cultris pungūt donec interimant. Unū si apud paganos sic punis adulteriū quod erit in iudicio diuino. Se xto ex lege theologica fm̄ quā pater q̄ in adulterio multiplex peccatū p̄currat. z sic multipliciter puni⁹ in inferno. Primo em̄ ibi est furtū grauis simū. s. p̄sonē. z lacrociniū: ut dicit z vilhel. in suis ma viciōz. qz cū vir z mulier sint una caro. ḡfutorū z rapit p̄sonā alteri⁹ cuž se a suo viro austert alteri in peccatū dando. Secundo ibi cōmittitur odiū qd̄ suscitat̄ inter iugates z inde sequūt̄ mortis machinationes. z sic homicidiū. Tertio sacrilegiū. qz violat̄ ecclastici sacramentū m̄fimo. vñ. Quarto iuramenti fractio. qz iuravit fidēslerare. z sic mendaciū sit. Quinto scandali multiplicatio. qz confusio sit marito z omib⁹ v̄rūlōq̄ parētibus z cōsanguineis acvicinis z alijs ex q̄ibus sequuntur innuerables detrac̄tiones z mala zē. Serto hereditatio furtiva filij illegitim⁹: a q̄ nō pōt̄ absolvi⁹ nisi faciat restituionē. qd̄ facere ē diffiduum. Ideo ultimum exinde sequit̄ desperatio z impunitetā z p̄sequēter eterna z multimo da dānatio. O ḡ miserrimi⁹ z infelices p̄tōres redite ad co. o mali iugati. o viri. o mulieres v̄dete q̄z grauit̄ dānabimini si matrimonii māletē tenebitis. ḡ penitemini. Ecce deus de gratia rogemus dñm zē.

Dñica secunda post octauas Epyphanie Sermo p̄mus sup̄ euāgelio.

Vm descēdiss

c iesus de mōte scētēt̄ sūt̄ cū turbe mūlte. Matth. viij. z in euāgelio hodieſono. A Charissimi post q̄z xp̄s dñs ostēdit se esse creatorē oīm q̄ mutare pōt̄ creaturas. s. i cōversiōe aque in vīnu. Et p̄ testimoniu dei patris manifestauit se esse filū dei dicēre deo p̄ie in basi p̄cīmo xp̄i. Hic ē fil⁹ me⁹ dilect⁹ zē. sicuti audistis in p̄cedētib⁹ dñcīs. hodie p̄sequenter in euāglio ostēdit p̄duo magna miracula q̄ ip̄e xp̄s de scēdit de monte. i. de altitudine glie celestis i val-

lē hui⁹ miseric. z venit saluare gen⁹ humānū ab infirmitatib⁹ sp̄ūlīb⁹: hoc est a p̄cris. In cuius mysteriū cū descēdisset de monte sanauit leprosū z palyticū. sicut dicit euāgelīū. Textus.

In illo tpe. Lū descēdisset iesus de mōte secūt̄ esunt cū turbe multe. Et ecce leprosus veniens adorabat cū dīces. Dñe si vis potes me mūdare. Et extendēs manū iesus tergit cū dīces. Volo: mūdare. Et p̄festim mūdare est lepra ei⁹. Et ait illi iesus. Uide nemini dixeris: sed vade ostēde te sacerdotib⁹ z offer mun⁹ qd̄ p̄cepit mōses in testimoniu illis. Lū aut̄ introrsūz capbaraū accessit ad cū cētūro rogās eum z di. Dñe puer me⁹ iacet in domo palyticū z male torqueat. Et ait illi iesus. Ego veni⁹ z curabo cū. Et r̄ndens cētūro ait. Dñe nō sū dign⁹ vt intres sub tecū meū: sed tñm dīc verbo z sanabif puer me⁹. Nā z ego hō sū sub potestate p̄stitut⁹ habens sub me milites. z dico huic vade z vadie: z alio r̄cī z venit: z fui meo fac hoc z facit. Audītes autē iesus mirat⁹ est z sequētib⁹ se dixit. Imen dico vobis nō inueni tantā fidē in israel. Dico autē vobis q̄ multi ab orīete z occidēte venient z recubēt cum abraā isaac z iacob in regno celoꝝ. Filij autē regni cōfīcient̄ in tenebras exteriores ibi erit flerus z stridor dentiū. Et dixit iesus cētūroni. Uade z sicut credidisti fiat tibi. Es sanatus est puer in illa hora Matth. viij. c. In hoc sacro euāglio tria p̄cipua p̄tēplēmūr mysteria.

Prīmū de leprosi mūdatiōe.

Secundū de palyticī curatiōe.

Tertiū de sp̄ūlī instructiōe.
Līca p̄mū de leprosi hui⁹ mūdatiōe iuxta serię euāgelīū questioē occurrit p̄eractāde. Prīma questio de tpe huius historie. Nā dicit. In illo tpe pore. Quo ḡtēfacta est historia hui⁹ euāgelīū. Ad hoc r̄ndet̄ fm̄ doce. q̄ facta est anno xp̄i. xij. codē videlicet anno quo p̄uerit aquā in vinu: tamē in alio mense. qz p̄uersio aquae facta est in ianuario die epyphanie. Sed hec historia facta est in mēse iulio qn̄ dñs iesus p̄dicauit in monte thabor octo beatitudines doceat̄ oēm p̄fectio nē anno p̄mo. s. p̄dicatiōis sue. Nā fm̄ Aug. et Chrys. ergo xp̄s in p̄mo anno q̄ cepit p̄dicare sermonē fecit in mōte de maxima z grādi p̄fectiōne sanctitat̄ euāgelice. boni autē magistri mos est doctrinā suā fact̄ approbare. Grādia em̄ dīcere nō est multū. s. grādia facere est magnū. iō cū cōpleuisset sermonē in mōte. s. thabor morde scēdit ad opationē signoz. vt q̄ ostēdit se esse mirabilē in verbis: mirabilior esset in ope. Unū fm̄ Lyrā notādūr est. p̄ generali regula q̄ doctrina huiana quē nō excedit facultatē intellect⁹ huiani p̄rōnes demonstratiōas habet p̄firmari. vt etē pli grā. Si q̄s ap̄e velit. p̄bare q̄ aīa sit multo p̄ciosior corp̄ habet rōnes. qz corp̄ habet oēm pulchritudinē z p̄fectionē ac p̄seruationē ab aīa q̄ discedēt corp̄ mortuū est z fetidū. S. doctri-

na divina excedēs facultatē hūanā nō pōt̄ cōfir
mari p̄ rōnē evidentē. ppter qd̄ oportet p̄ opavir
tus diuine p̄firmari: hoc est p̄ miracula diuine
statis ostēsua. Nā certū est qd̄ nō pōt̄ esete
stis falsitatis fm̄ Bñs. z om̄es pbos. Lñ ḡ deus
fecit miracula ad p̄firmationē doctrine euāgeli
ce p̄ r̄pm̄ sequit̄ qd̄ infallibilis vītatis est. Proin
de Rich. li. de trini. dicit. O vītā attēderet iudei
z aduercerē pagani cū q̄nta securitate p̄scie po
terim nō nos r̄p̄ia ad diuinū iudicium accedere nū
qd̄ cū oī p̄fidētia dicere poterim⁹. Dñe si error ē
hoc qd̄ credim⁹: a te decepti sum⁹. Nā tot z tātis
signis p̄firma sunt qd̄ credim⁹: qd̄ nō nisi p̄ te fieri
potuerint. Hec ille. Patet ḡ qd̄ r̄ps̄ pbauit do
cerinā suā diuinis factis. z p̄sequēs̄ est v̄r⁹ de
us z legillator. B Scđa q̄stio de leprosi af
fectiōe. qr̄ dicit euāgeliū. qd̄ cū descedisset iesus de
mōte secute sūt cū turbe multe. Et hoc fm̄ Lyrā
fuit in aliq̄b̄ ex deuotiōe. ppter sanctitatē doctrinē
ne quā in mōte p̄mulgauerat. Aliq̄ aut̄ seq̄ban
tur ex curiositate vt viderēt miracula et audiret
noua. Alij ut insidiaren̄ ex queritatem sicut pha
risei. Alij v̄o p̄ sanitatem vt curarent̄ sicut infirmi
de q̄b̄ erat usc̄ leprosus qd̄ veniens adorauit r̄c̄.
De qd̄ querit̄. cur iste leprosus affectas sanari no
luit ascēdere in monte ad r̄pm̄ p̄dicantē: s̄ expē
erauit donec descederet de monte. M̄iz em̄ hoc
videt̄ cū ex natura etiā aialia bruta querāt reme
dia sanitatis q̄zot̄. nec differunt ad r̄ps̄: s̄ acce
lerat vt possūt. Un̄ z glo. sup̄ Eccl. xix. dicit. qd̄ ca
nis si in hīa semori sagittā habuerit nō pōt̄ q̄sce
re donec celeri⁹ exr̄ahat. Itē v̄rlus cōtra febres
formicas comedere p̄perat. L̄cruavl̄ caprea vul
nerata herbā q̄rit̄ qd̄ ferrū de corpe excutiat: vt dr̄
dipramū. Lur̄ ḡ iste leprosus nō ascēdit ad r̄pm̄
festinatē. Rñdef fm̄ docē. qd̄ hoc fieri voluit de
us p̄mo in figurā. qr̄ leprosus iste figurabat ge
nus hūanū lepra p̄crōz̄ infectū. qd̄ curari nō po
terat nisi r̄ps̄ de mōte altitudinis glie i carnā
tiōe descederet in vallē hūi⁹ mūdi. Secūdo. p̄t̄
doctrinā vt doceat. qd̄ s̄ p̄crōz̄ nō pōt̄ in celestem
monte ascēdere vbi r̄ps̄ residet nisi hic p̄hus mū
detur a lepra p̄crōz̄. P̄s̄. Quis ascēdet in mon
te dñi aut̄ qd̄ stabit in loco sancto ei⁹. Innocens
manib̄. i. opib̄ r̄c̄. L Tertia q̄stio est de cu
ratiōe modificatiōe. s̄. quare r̄ps̄ dñs his mo
dis voluit hūc leprosu curare s̄. adorantē. cāgen
do manib̄ z ad sacerdotes mitredō z bm̄oi que
patet in euāgeliō. Ad hoc rñdef fm̄ docē. qd̄ exq̄
p̄ hūc leprosu significat̄ q̄libet hō in p̄crō morta
li pos̄t̄. Nā vt dicit Haymo. Inuisibilis lepra
est in aia p̄t̄is inq̄nata. Voluit ḡ r̄ps̄ dñs in cu
ratiōe hūi⁹ leprosi tales s̄. modos obfusare qb̄
nos instrueremur q̄liter deberem⁹ a p̄t̄is em̄
dari. Ut em̄ dicit magister in historiā. Ita mū
datio leprosi est p̄mū signū r̄ps̄ qd̄ fecit post ap
t̄ p̄dicationē sua. qr̄ licet p̄s̄ quererit aquā invi
ni: nondū tñ tūc apte p̄dicauerat. Proinde i b

p̄mo mirac̄lo em̄udatiōis docuit qd̄ istis mo
dis mūdemur a p̄t̄is. Primo adorādo r̄pm̄
fideliter z hūiliter. sicut fecit iste leprosus qvēnī
ens adorauit eū. p̄cidens r̄c̄. Ludolph⁹. Ubi in
quit tria ista p̄currunt. s̄. fides: hūilitas z oī mū
negat̄ a dō. Hec ille. Aug. Dō si inquit pura z
hūilis fuerit vacua nō redibit. iuxta illō p̄s̄. Re
spicit in orationē humiliū z p̄c̄ eoz nō despicit

S̄cdō bonitatē r̄pi z p̄p̄ia p̄firmitatē recognos̄
scđo in p̄tritiōe z spe vēni fiducialiter. sicut iste
leprosus ait. Dñe si vis potes memūdare. qd̄.
Quicq̄d̄ vis potes sicut oīpotēs. et scio qr̄ ex bo
nitate tua vis bonū salutificū. iō tue bonitati in
firmitatē meā curādā cōmitto: vt hec dicitat Lu
dolphus. Ubi Tū⁹. Addiscam⁹ ex verbis lepro
si corporaliū infirmitatū medelā nō q̄rerc̄z dīvi
no bñplacito totū cōmittere q̄ oīa iūdicio dispo
nit. tñmodo aīe salutē petam⁹ quā vult nobis
de⁹ dare. Tertio cogitādo passionē r̄pi cōpati
enter: hoc notaſ̄ cū dr̄. Et extēdens manū iesus.
Nā in hoc qd̄ extēdit manū significauit qd̄ extēlū
rus esset in cruce man⁹. z sic lūa passione ac san
guine nos mūdaret. Debem⁹ ḡ lepius passionē
r̄pi cogitare cōpatiēdo z flendo. qr̄ vt dicit Bo
naue. Om̄is sanctificatiōi. i. mūdatio aīe. oīs the
saur⁹. s̄. meritoz̄ z oīs satisfactio p̄crōz̄ p̄sistit in
mēoria passiōis r̄pi. Et Aug. de vita r̄p̄iana dic̄
Si r̄pi passio abesset nemo ad deūz spēm habe
re posset. ḡz. Quarto charitatis opa exhiben
do diligēter. In signū hūi⁹ dr̄ in euāgeliō. Tē
git cū di. Volo. mūdare. qd̄ fm̄ b. Niero. accipi
endū est sub mō impatiōi. qd̄. ego ex charitate
volo z im̄po vt mūderis. qr̄ ppter hoc descedi de
celo ad partēdūz in cruce manu extensa. adueni
fundere mēti sanguinē ac tanq̄s leprosus videri
vt mūdenī aīe boīm a lepra p̄crōz̄. Un̄ z subdī
in euāgeliō. Et p̄festim mūdata r̄c̄. O itaq̄ quā
ta est dei bonitas z r̄pi p̄etas qd̄ vult oīs hoīes
p̄t̄ores saluari. Nā dicit Volo. s̄. saluare. nō p̄
dere. Hoc em̄ diaboli est. p̄p̄i velle. s̄. pdere i ge
hennā: s̄ mībi. p̄p̄iūz̄ est velle saluare. O q̄nta p̄
ueritas p̄crōz̄ qd̄ cū de⁹ z oīs angeli ac beati ve
lint p̄crōz̄ salutē p̄ penitētiā. ip̄e sol⁹ p̄crōz̄ cōcor
dat diabolo nolēdo p̄uerti z sic dānari in p̄crōz̄.

D Deniq̄ charissimi r̄p̄iani p̄s̄late erga nos
r̄pi charitatē. qr̄ cū eēt de⁹ oīm z posset sola volū
tate curare nos om̄es z istū leprosum. voluit cū
rāgere cundēcharitatue qē sciuīt p̄crōz̄ z figu
ra gerere p̄crōz̄: ac cā abominabilē leprosu z esse
Quare hoc fecit r̄ps̄. vtq̄ vt sic cōfīdat se deūz in
carne. z sic hūanitatē suā fore instrumētu diuini
tatis p̄unctū. sicut dicit Theophil⁹. Lñ⁹. s̄. hū
manitatē p̄tractu vēbat tāq̄ artifex instrumen
to fm̄ Lyrā. Et cum hoc doceret suo exēplo nos
nullū p̄crōz̄ despicerē: s̄ acceptare ad penitētiā.
Nullū qd̄ leprosus z infirmū abominabilē hor
rere: s̄ ppter r̄pm̄ paup̄es deserviendo p̄tingere.
Nim̄z de b̄ exēplū narrat. Lācellari⁹ parisiē.

Dominica secunda post octauas epypha.

Serson q̄ duo quidā erāt. Un⁹ sacerdos leproso fuit. q̄ ppter horrōrē fenestrā fecit p̄ qua; au diebat p̄fessionē illoꝝ z eucharistiaꝝ porrigebat illis. z diuina vltiōc ps illa facie ac corp̄is quā vertebat h̄s leprosos sana māsit. altera ps ex opposito lepra infecta tota fuit. Alius autē erat q̄ seruicio illoꝝ deputaꝝ fuit. q̄ ppter horrōrem elemosynas porrigebat p̄ fenestrā z fact̄e leprosus. Ultimo rps mūdauit hunc leprosuꝝ debitaꝝ p̄fessionē z dignā satisfactionē iniungēdo. q̄a dicit euāgeliū. q̄ misit eū ad sacerdotes z offerre p̄cepit mun⁹ qđ p̄cepit moysæ z c. In qb⁹ verbis z factis docemur q̄ licet p̄cōr a lepra spūa li sit mūdaꝝ p̄ xtritionē q̄ rps tāgit cor in penitētia. n̄h̄lom⁹ tñ debet p̄cōr ip̄ ostendere sacerdoti p̄fēdo p̄cīn: ac fm arbitriū et̄ satifa cionē cōplere: vt patet de pe. di.) c. Nō pōr (inq̄ Ambro.) q̄s q̄ a p̄cōr iustificari nisi peccatuꝝ fuit p̄fessus. Et ca. se. p. Lbyf. Deniq̄ q̄ rps i euā gelio phibuit d. Vnde nemini diceris: exēplum dedit fugiēdi vanā gl̄iam in opibus q̄ facimus. Q̄ ḡaia peccatrix disce q̄liter oporteat te emūdari a peccatis.

E Lirca secundū de palyticī curatiōe norā, duz. q̄ sicut claret in euāgelio iste palytic̄ seru⁹ cēturiōis sanat⁹ est p̄ xp̄m. ppter fidē cēturiōis q̄ adorauit xp̄m rogas p̄ sanādo suo seruo. Et erat gentilis fm Lyrā. pos̄t⁹ ibi a romanis pro colligēdo tributo z custodia galilee ne forte vel, lēt ztra romanos q̄b̄ tota illa t̄ra subiecta erat rebellare. Un⁹ z in capharnaū q̄ erat tūc metro/ polis illiꝝ terre ciuitas habitabat. Et b̄ cētūrio q̄ habebat cētū milites i armis sub se. Qui audiens xp̄i miraclis credidit xp̄m posse sanare seruū q̄ sibi erat valde char⁹. Iesuſ ḡ vidēs ei⁹ fidē ait. Ego veniā z cu. z c. Et illerūndit. Dñe nō sum dig. z c. Hoc dicit fm Lyrā. q̄ sciebat xp̄m eē iudeuz. uidebz abominabile fore vt intrarent domos geriliū. Et q̄ tāq̄ geriliis in domo sua for/ te habebat idola z credēs xp̄i deitates reputauit se indignū p̄ humilitate. Un⁹ z subdit. Dic em⁹ h̄ bo z sanabiſ z c. q. d. Sicut solo h̄ bo oia creasti: sic solo h̄ bo sanare potes. Aug. Dicēdo se indi gnū p̄sttit se dignuꝝ. vt nō intra ei⁹ pieces: sed in cor ei⁹ rps intraret. Et posuit exēpluz de scip̄o d. Nā z ego h̄ bo suz z c. patēt. Et q̄ cocludit q̄ tu ḡ q̄ nulli subiect⁹ es potestatis tāq̄ de⁹ oibus pes potes solo verbo curare. Et est argumētuꝝ a mis nōri: vt dicit Ludolph⁹. Un⁹ ielus admirat⁹ d. Amē dico vobis nō inueni tanaz. fi. z c. Ludol. dicit. Admirat̄ dñs q̄ ad modū mirat̄ se ha buit. Nā vt ait Aug. O, mirat̄ dñs nobis mirā dū esse signat. Nō em⁹ ei⁹ oia nouit z mirabilis opaꝝ aliqd incognituꝝ esse potuit ex q̄ insolite vi so plurigeret admiratio. Tamē fm Lyrā fuit ve re in xp̄o admiratio. q̄ licet ab instāt̄ p̄ceptiois oia sciret: th̄ sciētia expimētalis in rebo sensibili bus accrescebat in eo. Sicut ḡ aliquis sciēs p̄ dos

ctrinā hāc herbā valere ztra galysim: puta māz dragorā. si expimētalis videt q̄ p̄ eos iste sanat̄ causat̄ in eo admiratio. z sic fuit i. p̄posito q̄ rps expimētalis audieb̄ fidē hui⁹ cēturiōis admira rat⁹ est z laudās dicit. Nō inueni tantā fidēz in israel. i. in pplo iudaico. Quia licet aliq̄ de iudeis essent maioris fidēi: vt pater de br̄avirgine et aplis: tñ respective illoꝝ q̄ nō credidere isti erāt pauci. z iō nō cōnūcerant̄ s̄z excludunt̄ fm cōmu nē vsuꝝ loquēdi. s. vt cū q̄s intrat in domū cū locat̄e aliq̄. z ibi nulluz vel paucoſ inuenierit solet dicere. Nō inueni hic aliquē. in tali locutio ne nō cōnumerat̄ secū venientes: vt dicit hec Hiero. z Ludol. Nā z q̄. phicoꝝ. Qd modicū ē p̄ ni bilo vel nullo repuſat. Un⁹ z saluator̄ p̄cludit d. Amē dico vobis q̄ multi s̄z ad exēplū ist⁹ gen tilis veniēt ab orīete. s. ad fidē p̄ p̄dicationē apo stoloz z alioꝝ z recubēt. i. requiescēt feliciter cuꝝ abraā Isaac z c. quoꝝ fidēz imirati sunt in regno celoꝝ. vbi est beatitudo. Filii autē regni. i. uide qb⁹ p̄ncipaliꝝ missus est rps ad p̄dicādū regnū dei ejiciēt. s. p̄p̄ icredulitatē i te. ex. s. gehēne. Letera sunt plana. Hec p̄ historia sufficiat̄ cā brevitatē.

F Lirca tertiu. s. de spūali instrutiōe notan dū. q̄ p̄ter ea q̄ iā in p̄cedētib⁹ articulis tacra sūt ex hoc euāgelio tradūt̄ xp̄iano pplo plurimo. sa lubria documēta. Primū de bone volūtate xp̄i erga nos. p̄mptitudine. Qd claret in eo q̄ cuꝝ le prosus diceret xp̄o. Dñe si vis potes me mūda re. Et statim ielus ait. Uolo. In q̄ docemur q̄ rps dñs libēter vult nobis dare oia bona ad se lutē necessaria. Et in bū⁹ signū in alio miraculō de palytico legi⁹ q̄ rpus se. p̄mptū reppromisit dices. Ego veniā z curabo cuꝝ. s. libētissime. Querit̄ ḡbic qualia bona de⁹. p̄mpt⁹ z patu se seest̄ p̄terre oib⁹ oib⁹. Rūndet̄ fm sc̄pturas et̄ doc. q̄ de⁹ ex sua bonitate immēsa sem̄ p̄sto ē z p̄missimus ad dandū oib⁹ oib⁹ p̄cipue q̄truo: bona q̄tū est ex se z volūtate antecedētē. P̄tio vult oib⁹ eternā salutē in fidei xp̄i cognitōe: vt testa tur Ap̄lus. ii. Timoth. ii. Hoc inq̄e bonū z acce p̄tū est cors̄ saluatōre n̄o deo. q̄ vult oēs boies saluos fieri z ad agnitionē veritatis s̄z fidei xp̄i venire z c. Scotus sup̄ p̄mo dist. xlvi. dicit. q̄ de us vult om̄es saluari q̄tū est ex parte sui et̄ vo luntate sua antecedētē. p̄ quāto dedit oib⁹ oib⁹ minib⁹ dona naturalia z leges rectas z adiutoria om̄ia sufficiētia ad salutē. Sicut exempluz ponit̄ d̄ rege q̄ bonas leges statuit ad pacificei uendū om̄ib⁹ subditis. Talis rex dicit q̄ vult om̄es pacificei viuere. Sz q̄ latrones transgres diunz legē idē volūtate zsequēt̄ et̄ tales nō p̄mit̄ pacificei viuere: sz puniſt̄ quos m̄ volūtate antecedētē volebat esse in pace p̄ obseruantia legū. Sic est z in p̄posito de deo. z sic pater. Secū do deus ex se vult oib⁹ oib⁹ misericordias in vere penitentie queriſone. Unde Ezech. xvij. Nunq̄d volūtatis mee est mors imp̄i dicit dōs

minus et non ut quæstra a vijs s. et vi. zc. O grecator vide dei benivolentiā erga te qz ppteræa te de⁹ expectat vñq ad morte ut misereat tui Isa. xxiij. Tertio vult omib⁹ in pſenti gratia fa ciente qd ē in se. Un⁹ de cose. di. iij. Nec quæqz. Lypanus dicit. qz sicut dies omib⁹ equaliter na scit et sol sup oēs pari et eōli luce diffudit: sic xp̄s lumen vice pari equalitate largit. Un⁹ si quis ex cetero se dicēdo. Ego no⁹ queror ad penitentiā: nec relinquo peccatum. qz no⁹ dat mibi deus hāc gra ciā ut possim. Talis mentis. qz vt Anf. de casu diaboli dicit. No⁹ ideo hō gratia no⁹ habet qd de us no⁹ dat. sed qz hō no⁹ accipit: eo qz no⁹ facit qd in se est. Sicut si qz habet tenebrosa domū i lo le. no⁹ est hoc a sole: sed qz no⁹ aperit fenestra ad solem illuminantē: sic qz no⁹ vult dolere de pecca tis. Quarto gloria vult de⁹ omib⁹ pſeuera tibus in fine. Ps. Gratia et gloriā dabit dñs. Exemplū in isto gētili cēturione in hoc euāgelio. Itē de latrone iuxta crucē pendēte. Nā deus cre aut hominē ad beatitudinis gloriā: vt dīc Gu gust. ergo libēter dat: sed pſeuerantib⁹. Q. ergo multi dānanz culpa illo⁹ est. O iesu bone quā tu te deberem⁹ p talib⁹ bonis diligere tibi laus zc. S. Secundū documentū de tac⁹ xp̄i vir tute. qz dicit qz tetigit leprosu manu et statim sa natus est. Un⁹ hic queris qualiter xp̄s tāgit ma nu sue misericordie peccatorē ut mūdef a lepra peccati. Ad hoc rñde qz sicut in manu christi fu erūt quinqz digitū qbus leprosu tetigit: sic my stice qnqz sunt qbus tangit christ⁹ peccatorē ad mundandū. Primiū est contritiois inspiratio. Apoc. iij. Ego sto ad ostiū sc̄z cordis. et pulso. sc̄z tangendo p inspirationē p̄tritōis. Hec significat p pollicē qz sic dicit: eo qz polleat virtute et grossi tudinem Catholicum. Sic contritio virtute ha bet oīm operz ac magnitudinē: ita qz sine ea alia opa no⁹ valent zc. Secundū quo tangit xp̄s cor est diuini verbi ebboratio. Un⁹ Grego. Spūssā etus sc̄z qz loquīt in verbo mori cū tetigerit men te docet. ad salubrizia. soluqz tetigisse docuisse ē. zc. Hoc significat p secundū digitū sc̄z indicē eo qz p̄tū indicam⁹ mōstrādo. sic facit v̄bū di. Ter tiz estran. p̄ tertī? digitus christi sc̄z tribulatio nū immissio. de quo Job. xix. Manus dñi teti git me. Un⁹ Grego. qd facit lima vel malle⁹ fer ro. hoc facit tribulatio aī sc̄z purgādo a rubigi ne peccati. hoc significat p digitū mediū qui lō gior est ceteris. et tribulatio est durās longi⁹ sc̄z tota vita homin in pſenti. ḡ zc. Quartū tanqz xp̄i digitus quare⁹ est amoris deuotio quā infun dit deus lepe cor homis tāgendō. siue p memo riā passiōis christi. siue alioz beneficioz dei zc. hoc significat p digitū quartū qui dicit cordia lis. quia in eo vena est que vñq ad cor penetrat. ve dicit Isidor⁹. Quintū est mortis recordatio. Eccl. vij. Memorare nouissima et in eternū no⁹ peccabis. hoc significat p yleinū digitū vel fina

lem. Ergo homo cogita quotiēs te christus ca libus digitis suis tetigerit: et tamē miser tu renu is mūdaris: sed in lepra esse. V Tertiū do cumenū de cēturionis cōmēdabili fide in exem plū imitationis nostre. Nā dicit christ⁹ de eo. Nō inueni tantā fidem in israel. Unde p hoc instrui mur p̄mo qz magnā et fersidā fidem habeam⁹ ad christū si volumus ut christ⁹ veniat in cor no strū et iacet tectū nostri corporis iuxta illud. Habitare christus; p fidem in cor. ve. Eph. iij. Secūdo quoqz instruimur exemplo cēturiois ut erga ser uos suos domini habeant pietatē et curam sa lucis. et cū infirmatur seruus tunc cū dominus de domo sua no⁹ ejciat: sed pro deo pietatis ope ra sibi exhibeat. sicut fecit iste centurio ut pater. Hec fm Rabanū. Tertio instruimur exemplo cēturionis ad humilitatē. quia dicit. Dñe non sum dignus ut intres sub tectū meū zc. Augu. dicit. qz hoc verbū fuit tante virtutis ppter hu militatē ut christus statim intraret et inhabita ret in corde ipius. Ideoqz ecclesia ordinavit op̄f deles cū accedunt ad cōmūnionē bcc verba dī cant: scilicet. Dñe no⁹ sum dignus ut intres sub tectū meū: sed zc. quaten⁹ virtute hoc⁹ verborū p humilitatē digni efficiantē suscipere dominus iesum in sacramento. quia vbi indigne suscipit ibi ad iudicium ingredit⁹ accipiēti. Hec fm Orig. Accedamus ḡ charissimi et rogemus dominū iesum ut dicit nobis zc.

Dñe eadē Sermo secūdus. s. de dño p̄ et ser uoz iſtructiōe salubri in dñi iesu xp̄i seruicite.

Ccessit ad iesuz

a cētū rogans et di. Dñe puer me iacer in domo palyticus et malotorū quef Matth. viij. et in euāgelio hodierno. I Sanctū euāgelii plurimū cōmēdat istū cē turionē. et in exemplū pponit xp̄ianis de charita te quā habuit erga suū famulū in p̄curādo eius salutē. Un⁹ Orig. dicit. Attēde charitatē et boni tate cētūis qz cō instāter rogat. p seruo ac si cēt filius eius. Nā et puerū cū vocat. q. d. sic. Iste est seruus me⁹ tanqz puer mibi char⁹. et ego seruus suū creatoris. iste habet me in terris dñm. ego ha beo dñm in cel. si ei ego no⁹ misereor: quō misere bil⁹ mibi de⁹. si no⁹ subuenero ei: quō subueniet mibi dñs. Proindeqz Raban⁹ dicit. ad dñm ie sum accedes omnia ista sc̄z iacentē in domo illuz et palyticū et malotorū cognominavit cū do loire et angustia aīe ut xp̄im cōmoueret ad miseri cordiā. Sic debet inquit omnes et dolere seruis et eoz curam babere. Hec Raban⁹. Itaqz in hoc sermone tria mysteria declaremus ad instruen dū dñs omnes et seruos qualiter debeant regu las salutis obfquare. et christū dñm recognoscer ac ei deseruire.

Primiū mysteriū de regulis seruoz.

Dominica secunda post octa. epipha

Sed m de regulis dñor.

Tertiu de mōis recōgscēdi xpī dominū.
Lirca p̄mū de regulis seruoz est norāndū. q̄ ser
ui z ancille in suis servitj erga dñm vel domi
nā tenēt̄ ser p̄cipias regulas diligenter obser
vare vt valeat p̄ christū saluari. que accipiūtur
fm litteras hui⁹ dicōis seruus. quas vide in p
secutōe hui⁹ articuli. Prima regula a littera
s dicit̄ subiectōe. Nam fui tenēt̄ subijci et an
cille ad obediēt̄ p̄ceptis dominor. in causis
licitis. Ut̄ in hoc euāgelio cētūrī collaudat ser
uos de subiectōe et obediēt̄: cū dicit. Et ego ho
mo sub potestate p̄sticu⁹ habēs sub me milites
et dico huic vade et vadit. et fuo meo fac hoc et fa
cit. Proinde. Pef. ii. docemur p̄ petrū dicēt̄.
Subiecti estote om̄i huāne creature. p̄ter deu⁹.
sue regi tanq̄ p̄cellenti. sue ducib⁹ r̄. q̄ sic évo
luntas dei. Et infra. Serui subditi estote in om
ni timore dñis nō tm̄ bonis et modestis: sed etiā
dis. Item idē docet Paulus Ro. xiiij. di. Om̄is
aia potestatib⁹ sublimiorib⁹ subdita sit. non est
en̄ potestas nisi a deo. Itaq̄ q̄ potestati resistit:
dei ordi. resistit. q̄ aut̄ deo resistit: dñationē si
bi p̄pis acquirit. Lyra. Aliquādo eternā. aliquā
do etiā tgale. q̄ puniunt̄ in corpe etiā vel in rebo

R Sed dī. Nunq̄ fuus semp peccat mor
taliter quotiescumq; dño suo nō obedit. Rñde
fm doctores vt norāt p̄ fratrē Aug. de Llaua.
concord. sanctus Lbo. q̄ inobedientia est p̄tm̄
mortale quādō q̄s in licitis q̄bus ex officio su
perior vel dñs p̄t et habet impare vel iubere in
feriori. iste cōtra dei ordinationē facit nō obediē
do sugiori si hoc facit ex cōceptu seu ex primacia:
id est ex p̄prio sensu et malicia. et p̄ cōsequēs talis
tenēt̄ hm̄i obediēt̄ cōfiteri. sicut si fiat ex ig
norātia vel negligētia aliqua aut̄ fragilitate ni
si talis inobedientia ducat̄ in consuetudinē. q̄ ta
lis cōsuetudo videt̄ esse p̄ceptus interpratiu⁹.
Proinde serui debet cōfiteri de inobedientia dño
facta. q̄ sepius peccat̄ in ea mortaliter velet ma
licia vel ex cōsuetudine. Secūda regula ab e
accepta dicit̄ equitatis vt sc̄ seruiant dño in eq
itate et iusticia. nō aut̄ in iniquitate vel malo cul
pe. Unde Aug. Sic tenēdus est modus obedi
entie sc̄ in iusticie equitate et malis in malo nō
consentias. et bonis in bono nō p̄radicas. Nec
ille. Unde si tibi dñs tuus p̄ceperit furari nō est
faciendū. Sūl si tibi o ancilla p̄ceperet domina
amassū intromittere et huiusmodi nō facias. q̄
sic interfici tres animas. tuā et illo⁹. Nam scri
bit̄ Acl. v. Oportet obediēre do magis q̄s homi
nibus. Unde nunq̄ debes obediēre in his q̄ sc̄is
manifeste esse contra deū. L Sed quid cu⁹
dubiu⁹ est an sit p̄tra deū illud quod precipit vel
non. Respondeſ q̄ seruus in tali vel subdit⁹ te
neſt̄ obediēre et excusat̄ vt patet p̄ Aug. xiiij. q. i. S.
Quid culpaſ. Ubi loquitur de bello autoritatē
p̄ncipis sc̄ nō habēt̄ superiorē in talib⁹ moto. et

dubiu⁹ est subditis an sit iustū bellū vel iniustū
r̄. Tamē frater Ange. dicit q̄ deberet subditus
in talib⁹ inquirere quātū potest an sit bellū iu
stum vel nō. et sic excusat̄ in dubio. p̄ter obedien
tiā. Tertia regula a littera r̄ dicit̄ reverētia
lis honoris. Tenēt̄ en̄ serui dñis et ancille reue
rentiā. Unde Eph. vij. Serui obedite dominis
carnalibus cu timore et tremore sc̄ reverētia
exponit Lyra. Contra hoc faciūt̄ qui detrahunt
dñis vel dñabūs suis dicēt̄. q̄ talis est sumē
parcū vel parca vel infamāt̄ illos. qd culibet
peccat̄ est diabolit̄ facere. iuxta illud Bern. Detrac
tor et libens auditor vterq; diabolū por
rat. alle in lingua. iste in auribus r̄. M Et
emplū legit̄ in sumā p̄dicātiū. q̄ quidā post
mortē apparuit vicino suo cu lōgissima lingua
quasi vſq; ad terrā pendente et totaliter ardente
quā dentibus continue manducādō vorabat q̄
diabolus plenus erat sicut alucare apib⁹. et re
quisitus qualiter sibi esset: dicit̄. In lingua pec
caui semp̄ alios mordendo p̄ detractionē et infa
mationē. ideo dñanatus sum cu diabolo et semp
linguā corrōdere habeo. iuxta illud Apoc. xv.
Commanduauerūt̄ linguas suas p̄ dolore.

Quarta regula a littera u accepta dicit̄ veri
tatis. Nam tenēt̄ serui esse veraces in fidelita
te. p̄missa dñis ac debita. Unde Eph. vij. Aplus
dicit̄. Serui obedite dñis carnalibus in simpli
citate cordis: hoc est sine plica dolositat̄. sic xp̄o.
nō ad oculū seruantes quasi hominib⁹ placētes,
sed ut serui xp̄i facientes voluntatē dei ex aio r̄.
Sup̄ hec exponēdo Lyra dicit̄. q̄ ex quo serui⁹
introducta est homi p̄ peccatū. quia cu esset ho
mo in honore sc̄ imaginis diuine vt dicit̄ Ps.
p̄ peccatū cōpatus est iūmētis et similis fact⁹ est
illis. Et Job. viii. Qui facit peccatū. seru⁹ est pec
cati. Sic ergo q̄ homo fuit homi simili sibi: p̄e
na est peccati. De⁹ aut̄ corrigit peccata sicut plo
cat̄ sibi p̄ penā peccati. et sic p̄ seruitutē vel alia pe
nam. Et ideo quādō deus alicui hanc penā im
mittit ut sit seruus siue p̄ter culpe expiationem
siue p̄ter meriti augmentationē et humiliatis
ac patientie exercitiū si homo patiēt̄ sustinet̄ et
lem seruitutē a deo inflictā. talis christo dicit̄ de
seruire qui sic ordinavit ut dicit̄ glo. Et quia ta
lis habebit christū in premiū. Proinde debzbō
fuire dño suo sicut seruaret deo fideliter. Nō ad
oculū inq̄ sicut heu multi faciūt̄ q̄ laborat̄ in p̄
sentia dñor. in absentia aut̄ desistit̄ et colloquī
tur malavel inutilia p̄dentes tps. patet de lig
naliſtib⁹. S; tu charissime vtrq; nōlles tibi ali
quātulū diminui de mercede fuituris. ḡ iustū ē
venec diminuas labore. Dicaz ḡ tibi illud Eccl
xxi. Intellige q̄ sunt primi cui erre ipso. N
S; q̄rit̄ hic i q̄b̄ tenēt̄ fu⁹ dño fidelitatē fuare.
Ad h̄m̄d; Sigilb. eps. xiiij. q. v. c. de forma. vbi
dicit̄ tēr̄ cu glo. q̄ tenēt̄ p̄mo d̄ corpe in columi
tate ne sit i dānū dño d̄ corpe. Seo d̄ secreto ne

illud p̄dat, quia talis traditor est tē. Tercio de munitionib⁹ ut sūt castra ne cedat hostib⁹ v̄ltradat. Quarto de honestate ne cū uxore vel filia peccet aut in domo dñi aliqd in honesti faciat. Quinto de possessiōib⁹ ne dānū faciat i eis. Se xto de faciēdis: vt qđ facile poterat dñs su⁹ non faciat ei difficile v̄l impossibile. Insupyltimo qđ nō solū abstineat a p̄dictis malis sed etiā in bonis q̄silii et auxiliū fidelit̄ p̄stet dñs suo. Nec ibi licet intricate posita i sententia tē. Quicq; regula a l̄ra v̄ accepta dicit vtilitatis. Tenent em serui et ancille vtilitatem dñoz q̄z in se est percurare. Contra hoc faciunt q̄ furant bona dñoz et cos medū vel alijs tribuunt. Ut solent facere plurimi furum detaris v̄l dicisibi accipietes tē. Quis si fecerint sine q̄sensu dñoz tenent ad restituendem qz dicit Aug. viij. q. vi. si res. Petri nō dimittit nisi restituat ablatum. O Sed occurrit q̄stio v̄trū famuli vel ancille possint dare elemosynam dñoz. Rūndē fm Rich. et Tho. sup lib. viij. di. xv. aliosq; p̄cor. q̄ sine q̄sensu dñoz n̄ pos sunt dare notabile cū nil possideat. pr̄iu n̄ nisi dare aliqd modicū de q̄ possit p̄sumi q̄ dño placet. qz nō interfere dño notabile dāni led superfluit. Lu. xj. Qd̄ sugest date paupib⁹. nā et serui q̄n sc̄nt nō esse h̄ru dñis dare ciboz reliqas paupib⁹; tūc peccat famuli q̄ sinunt p̄ire talia ex pigricia. s. de q̄b⁹ possit paup sustentari. Neu quot sunt h̄mōi famuli et famule q̄ poti⁹ dant canib⁹ reliqas ciboz q̄ paupib⁹. et illis male erit in iudicio q̄i xp̄s dicer. Elurui et non dedistis mibi māducare. Math. xv. Ite ḡ in ignē efnū. Qui aut dat paupi ea q̄ pōt et debet melius p̄spabitur. Unde Petr⁹ rauen. Da paupi ut det tibi deus in p̄senti et in futuro vitā eternā. Scribit em Lu. vi. Date et dabit vobis. Eadē mētura q̄ mēsi fueritis tē. Verū seru⁹ nō habito superioris assensu sp̄ dare pōt in certis casib⁹. Pr̄io qdē in casu necessitat̄ extremitate in q̄ etiā dñs ip̄e paupi d̄ ne cessitate tenet. Sc̄do pōt dare de ap̄rio si habet aliqd tale. Tercio de p̄cio sui seruī. Quarto fz Rich. pōt dare aliqd modica de bonis q̄p̄ dispēsatio a dñis est eis p̄cessa. ut coet̄ reliqas ciborū et p̄istor reliqas panū et pincerna aliqd vini et b̄mōi. Nā fm cundē Rich. sufficit assensus dñi p̄sump̄ si nō sit ex p̄ssus. Sexta regula a s. accepta d̄ salubritatis. nā serui debet et tenent p̄ videre salutē aie sue nec p̄pter seruitia dñoz d̄mittere necessaria ad salutē. pura missas audiēre in die dñico et festis. Ite tpe debito p̄fessionez facere et b̄mōi. Un. ii. Lbo. vi. In oīo exhibemus nos sic dei mīstros tē. Immo debet etiā alijs dieb⁹ cōmūnib⁹ salte aliqd ad missam mane currere, v̄l si non possunt in domo orare et se deo cōmēdare et sua seruitia ad deū referre p̄ intentōem. Eph. vi. Lū bona voluntate dñis seruētes sicut deo et nō hoīb⁹ tē. Sic em facientes merent de suis laborib⁹ apud deū. et cū h̄ melius

p̄spabunt. iuxta illud xpi p̄missum Math. vi. Primū q̄rte regnū dei et iusticiā ev̄ et hec omnia adiūcent tē. O q̄z btūs ille fuūs. o q̄z btā ancilla q̄ p̄dicta obfūat: qz btūtū dinē celestē habebūt. Ue autē mal' qz d̄ p̄nti fuitute ibūt ad penā cfna. Circa secūdū de regulū dñoz notandū q̄ dñi erga fuos et ancillas tenent septēregulas fuas re q̄ accipiunt fm l̄ras hui⁹ dictōnis dñs. P̄ Prima regula a l̄ra d̄ d̄r dilectōnis. Nam dñi et dñe tenent seruos et ancillas fm deū diligere. iuxta illō p̄ceptū Mat. xxiiij. Diliges primi tuū sicut teipm. Ite Eccl. xxiiij. Si est seru⁹ fideli sicut ibi q̄li aia tua. quasi fratre sic eu tracta tē. Eremplū de isto cēturiōc. Rō regule hui⁹ ē: qz ye ait Amb. ser. de sc̄rio Utali et agricola. Nullū inq̄ ad q̄medatōem hoīs cōditio affert impedimentū. nec dignitas p̄spice meritū sed fides affert si ue liber sicut seru⁹ oēs in xp̄o vñū sumus. Nec ille. Notandū autē q̄ serui et dñi silz dñe et ancille vnitatē silitudinis habeb̄t in q̄tuor et ideo debet se diligere ut primos et frēs. Pr̄io in inicio. quia oēs ex una terra facti sunt. et eodē mō nati. Sop. vii. Nemo ex regib⁹ aliud habuit nativitatē in istū. Secūdo in medio: qz om̄es sum⁹ i ista vita mortali et miserabili. Heb. ix. Statutū ēhoībus semel mori. Tercio i termio qz oēs tā serui q̄z dñi in terrā puerescēt. Gre. Nescio que et qualis differētia iter hoīes cū oīo sic corruptio vna. Quarto in titulo qz oēs intitulamur fili⁹ adeet eue corporalit. Spūalit autē oēs dicimur xp̄ianī fili⁹ dei. Math. xxiiij. Unus est pater yester qui i celis est. Sum⁹ etiā fili⁹ vnius matr̄ ecclie oēs et ad vñā b̄icrudinē imagine dei facti. Unū om̄i iure tenent dñi seruos diligere sicut se. Nā et fm leges q̄ sine causa fuū occiderit nō min⁹ punicitur q̄z q̄ alienū seruī occiderit. ff. de his q̄ sūt sui vel alie. iur. i. i. in fi. et sic p̄ma regula. Se cūda regula a l̄ra oīo d̄r obligatōis. s. p̄ obseq̄o in p̄ciū fuitutis. Sicut p̄cipit Leui. xix. Ego dñs nō facies calūniū primo tuo. nec vi opp̄mas cū Non morabis opus mercēnarij cui ap̄d te vñq; mane. hec ibi. Q̄ Numirū hoc est vñū inter peccata clamātiā vindictā. fm illud Jaco. v. Ecce merces operariōrum que fraudata est a vobis clamat; et clamor corū in aures dñi sabbaoth i troiuit. O q̄z graue est hoc peccatum. quoniā scriptura assimilat homicidio Eccl. xxiiij. di. Qui effundit sanguinē et q̄ fraudat mercēnariū frēs sunt. Tertia a l̄ra m̄ d̄r misericordiis. Nā dñi debent misericordiā exhibere et pietatē seruīs et ancillis infirmantib⁹ exemplo huīs Lenturiōis: q̄ seruī infirmū i sua domo tenuit: et p̄ eo christo supplicauit. et sicut sanitate meruit. Un. i. Lbo. vii. Si qd̄ patif vñū mēbrū p̄patiunt oia membra. sum⁹ autē inuicē mēbra i xp̄o iefu tē. Ideo Sene. dīc. Sic cum inferiori viuas quemadmodū superiori: et tecū viuere velis. Pr̄oideo tu p̄nceps si vis ut de⁹ tecū clementer agas disce et tu

Dominica secunda post octa. epiph.

en seruis pie agere. Quarta a littera i' dicit iustitiae iudicatiois. Unus Ps. Beati q' custodiuit iudi-
cium et faciunt iusticiam in omni tpe. de hoc alibi lat. 9.

Quinta a lira n dicit necessarie, pueris. Nam tenent dñi seruio et ancillis puidere de necessariis in victu et vestitu. Unus. i. Timoth. v. Si q' seruo, maxime domestico, cura non haber fidem negauit et est infidelis deterior. Sexta a littera u dicit velis regiminis. Nam dñi tenent rationes reddere, p subditis. Debent ergo eos veliter ad salutem regere monendo ut ieunent; missas audi-
ant et pdcationes; ac pfectane et eucharistiā in an-
no sumat. Qd si no fecerint debet eos redargue-
re. Nam. iij. q. iij. ca. Qui sentiunt scribit. Si q' alte-
rius errori sentient sciat le cū illo simili modo cul-
pabilē iudicandū. Hec ibi. Sed et qui ract; co-
sentire videt; vt dī Bern. et est regula iur. Insu-
per tenet dñi uita corrigere sicut alioq' mor-
te digni sūt. Ro. xii. R Eemplū ad pdicā-
tū. Quidā pnceps regni in festis frequetabat predi-
cationē adeo ut etiā in arduis negocīs regni oc-
cupat' no obmitteret; sed in pdicātōe pfectendo
plurima talia negocia disponeret. Interrogat'
cur placaret sibi sub pdicātōe talia inibi facere.
Redit q' ppter multitudine famulorū et asallo-
rū sequentiū eni' vt illi audire haberet pdicātōes
bac occasiōe. Factū est autē q' ille pnceps in om-
nibus deo dante, psperebat et feliciter tandem mi-
grauit ad tpm ita ut omnes mirarent. Septi-
ma regula ab s. lra dicit stipendialis pteratiōs.
Unde Luce. iij. calibus officialib' mandauit io-
bannes baptista in spūlanto dicens. Nemini
pceptiatis. nemini caluniā faciat. conceti estote
stipendis vestris. Unus qui ultra statuta stipendia
erigunt sup subditos tales peccat grauier. sumi-
les emi sunt militib' et pylato qui crucifixerūt chri-
stū; et tamē vestes eius diuidentes inter se acce-
runt. Sicuti de bonis pauperē viuunt et laborib'
bus; et tamē christū in paupēs psona crucifigūt
q' practionē cruci in sup. Eemplū refert He-
linādus et etiā Vincēt' in speculo historiali lib.
iij. c. vi. q' quidā frater cisterciēn. ordinis cū age-
ret in extremis vidi beatū Benedictū q' ei' ani-
mā a corpore eduxit et multas māsiōes electorū et
supplicia dānato p' ei ostendit. Ubi inter alia vi-
dit quēdā q'demones illū excoriabāt et cū sale cō-
fricabāt. et sup cratē ignē pcremabāt. Lui' cru-
ciat' causaz cū reqsiuisset dictū ēci. Iste fuit pri-
cps potēs; crudelis in subditos; et bona paupe-
rū excoris. g'maligni spūs eū sic torquēt diuino
iudicio. Ergo vos dñi ptimescite ne ad talem
penam veniat.

S Licea tertiu' d recognoscēdo dñio xp' no-
rādū breui'. q' oēs tā dñi q' dñie; serui q' et ancil-
le debet recognoscere xp'm et dñm om̄i ut sic ab
eo pmerent salutē eternā. Et b' modis septē de-
bet fm q' iste cētū in euangelio d' recognosse
xp'm. Primo adorādo eius deitacē. Unus Hiceto.

Prudētia hui' cētū oīs apparz in hoc q' vltro
corpis regimē latente vidit diuinitatē. Usi' z od
orādo rogauit et dixit. Dñe no sū dign' zc. Et b'
iūgit. Sz tm dic vbo et sanabit zc. Oēs g'dniet
serui debet xp'm adorare. Scđo beniuolētie et
sperādo bonitatez q' s. vult xp's oībo salutez. Unus
fm Lbryf. cētū iste adorās xp'm et rogans p
seruo sanādo no dixit: veni et salua eū. Sz tm ifir
mitatē serui exposuit d. Dñe puer meus iac' zc.
vt totū diuine bonitati cōmēdet. Unus Aug'. sup
Ben. dicit. Deo te totū cōmītre et dominio ei' te
subiace q' tā bonus est q' nibil tibi euenire pmit
q' q' tibi pdesse possit. Ideo patientia habeā i
firmitate et aduersis. Tertio ptermissēdo ei' po
testatē. Nam dicit. Dñe no sū dign' zc. Lbryf. Si
ebat em q' m̄ astabāt illi inuisibilē angelī minis
trates q' om̄e vboz ei' vertutē in op'. Unus et nos
xp'm ptermisscam' ne eū pctis offendam' q' pōt
nos pdere. Quarto pfectēdo fidei xp'i pveritatē. Nam
fidē cētūrionis admirat' est xp's et cōmēdā. dicit.
No inueni tantā fidē zc. Orig. Attēde quātū
sit aut quale q' dei vnuget' mira; aurū; diu
tē regna; pncipatus in pfectu ei' sunt tāq' vmbra.
Nil boz in pfectu dei mirabile quasi ma-
gnū vel p'ciosū: sz tm fides. Hanc mira; hono
ficās. hanc acceptat. Hec ille. Quinto diligendo
xp'i seruitutē. hoc ostēdit cētūrion dices. Nam et ego
sub potestate cōstitut' sum zc. et dico seruo meo
fac hōc et facit zc. Proinde Aug' de vita xp'iana
dicit. Christi ille no famulus sed subsannator et
irrisor est q' se ei' seruū dicit cui tamē seruire dī
simulat. Hec ille. Ergo om̄es serui et dñi stude
te seruire christo cuius om̄es serui estis Amb. d
iacob dicit. Sub christo p'ciosa es seruitus et glo
riosā libertas. Preciosa em' est seruitus que tā
ti languinis est p'cio comparata. gloriosa libertas
quā nulla seruitus culpe. nulla peccatorū vincu
la constringūt. Hec ille. Ergo christiane si tibi
videt graue in seruendo christo humiliari cogi
ta. q' xp's se p' te humiliavit rex regū ad mortē
crucis. Si graue ieunare vide quia ipē p' te fa
le et aceto potat. Si graue est plorare xp's pro te
flevit pluries. Si p'fiteri est tibi graue vide xp'm
nudū in cruce. p' te verecundia passum. Si salis
facere graue putas vide christū in se satificien
tē. p' te. Sexto debemus recognoscere christū do
minū erorādo eius pietatē ut faciat nobiscū mi
sericordiā sanādo in aia et saluado eternaliter. si
cut fecit iste cētūrion erorādo seruo sanatē. Se
primo formidādo ei' iudicij eq'atē. q' ecce cōmi
nat. Dico (ait) vobis q' multi ab oriente et occidē
te venient zc. Et subiūgit. Filij autē regni ejicien
tur in tenebras exteriores ibi erit flēt' et stridor
dentū. Ut ergo erit ibi. et ve in corpore et aia om̄i
bus seruis malis. Ut maledictis dñis qui p'di
cta no obseruat. Ut p'cōrib' vniuersis zc. Ro
gemus g'dn'm ielum ut pius noster et dulc' do
minus det gratiā zc.

Sermo

¶ Eadē dñica Sermo tertius scz de fidei ca/
solice qualitate augmento et utilitate.

BEN DICO VO/

a bis non inueni tantā fidem in israel
Matth. viij. et in euāgelio hodierno

I In qbus verbis tps dñs cōmēdat cen/
turionē de magnitudine fidei ut ostēderet qm fi/
des est magnū dei donū. Ut em̄ dicit Aug⁹. de/
pl. di. iij. c. Gratiā Spūllanc⁹ dat boī fidez q̄
etia nō petita a deo pcedit vt boī peteti et alia co/
cedant. Nā fides nō est liberi arbitrij tm̄; sed do/
nū dei est. Hec ibi. Proinde sicut hodiernuz di/
cite euāgeliu leprosius quidam accessit in fide ad
xpm et obtinuit emūdationē. Item centurio fide
magna petuit sui serui curationem et obtinuit.
quāto magis obtinuisse p se petēdo. Itaqz tps
dñs magnifice cōmēdauit eius fidē ut exemplū
imitandi nobis daret. quaten⁹ omes discerem⁹
q̄ magnā fidem habeamus. Unū de ipsa fide in
plenti sermone tria mysteria notem⁹ que eliciū
tur ex euāgelio; vt patet intuēti.

Primum mysterium d̄r qualitatibus.

Secundū dicif cresibilatatis.

Tertiu d̄r fructuositatis.

Līca p̄mū qualitatis scz mysteriū inquirēndū
est qualis fides sit corā xpo ielsū cōmēdabilis et
accepta vel grata. Ratio questionis est. q̄ ut re/
colligēdo doctoꝝ dicta habeāt. Aliqui sunt etiā
xpiani qui habēt fidē sed mortuā. Fim qd̄ Jā;
co. ii. Fides si nō habeat opa mortua est i semet
ipsa. Et de hmōi Bnf. in oīonibus dicit. Fides
mortua fides nō est. Unde qui fidē mortuā ha/
bet fidem nō habet. Hec ille. Exemplū. bō mor/
tuus nō est homo nisi fm qd̄. Aliqui sunt q̄ ha/
benet fidem fictā. de q̄ Bern. in ep̄la ad Senōi.
Fides ficta est que suscep̄ta et charitate vitā mo/
ueri inchoat ad bene opandū. s. in penitētia; sed
nō pseuerās deficit et morit̄ tanq̄ abortiuū. Ta/
kem habēt q̄ ad tps credūt et in tpe rēpētatiōis re/
cedūt. Hec ille. Item ali⁹ sunt qui habēt fidez de/
montacā. de qua loquit̄ glo. Roma. j. dicens. Si/
des demonū est et nominerent⁹ xpianoz qui cre/
dūt sicut demones credūt et p̄tremiscunt. Lyra.
Lōtremiscūt demones et signis fidei timore pe/
narū; sed nō valet eis ad salutē. q̄ nō p̄tremiscunt
veraciter ad charitatiā penitētia. sic faciūt ml/
ti xpiani. Deniqz ali⁹ p̄trea xpiani sunt q̄ habēt
fide p̄tioꝝ q̄ diabolica. quā Bern. vocat male/
dicta. s. que credit quidē; sed in nullo p̄tremiscit
facere mala. credēs p̄ solā fidē et spem saluari. s.
longe a p̄tiorib⁹ hmōi salus. Idcirco opus ē in
hoc articulo declarare qualis fides sit in xpo et
ab ipo xpo cōmēdabilis et acceptabilis et in ex/
plo centurionis cōmēdata in hoc euāgelio q̄
tenus sciamus imitari eā. U Ad quesitū er/
go respondendo notandū est. q̄ fides xpiana ut
sit cōmēdabilis et deo accepta ac saluifica deb̄z

XXX

fm quinq̄ regulas esse perfecta que accip̄litur
fm quinq̄ litteras huius dictiōis fides. Pri/
ma regula a littera f̄ dicit factiōis. Unde Aug⁹
sermōe. xxij. dicit. Fides appellata est ex eo qd̄ sit
due syllabe sonāt cū d̄ fides. Prīa syllaba ē a fa/
cto. Secunda est a dicto. Interrogo ergo te utruſ
credas: dicas. Credo. fac qd̄ dicas et credis. Nec
ille. Neū q̄ multi sunt xpiani qui dicūt ore Lre
do in christū dī filiū; sed nō faciunt opere. Quid
em̄ est credere in deū vel christū nisi credendo in
deū ire; vt dicit Aug⁹. Lū ergo xpianus nō ten/
dit in deū; sed in diabolū; eo q̄ opera facit dia/
boli. videlicet superbiā: auariciā: luxuriā et c. fidē
dei negat; iuxta illud Titū. j. Confitem̄ se nosse
deum: factis autē negant. O homo tu horredū
putares si ore q̄s diceret. Ego non credo in chri/
stū; sed credo in diabolū. Et tamē magis horre/
dū ē hoc ope dicere q̄ ore. qntuꝝ opa efficaciōra
sunt verbis. O miser times a diabolo obſideri i
corpo et non times peccādo te totū in anima et
corpo diabolo dare et in diabolū ire. Secū
da regula a littera d̄ dicit dilectiōis vel corrū/
ptiōis; vt scz fides integraliter credat omnes ar/
ticulos fidei. et in nullo coruꝝ erret. Errorē em̄ fi/
des corrumpit. Deniqz vt dicit Aug. extra de be/
reti. c. Firmissime inquit tene et nul/
latenus dubiis oēm hereticū aut scismatiſi et
omnē qui nō tenet ecclesiē vnitatē eternī ignis in/
cendio cū diabolo p̄cipiāndū. Contra hanc re/
gulam faciūt incantatrices et huiusmodi. Nam
xxv. q. v. Ep̄i. dicens. Qui diuinatiōib⁹ credit fidē
perdit. Tertia regula a littera d̄ dicit dilectiōis.
Unde Bern. sup. Lañ. ser. xxv. dicit. Mors
fidei est sepatio charitatis. Credis in christū fac/
xpi opa in charitate ut vivat fides tua. fidē tuaz
dilectio animet. Hec ille. Nimir̄ cōis regla the/
ologoz est q̄ fides sine charitate informis ē. q̄a
charitas est forma virtutū. Forma aut̄ dat esse
rei. vii. metaph. et. j. phisico: u. ideo sine chari/
tate nō habet esse fides vera. Unū omes christia/
ni q̄ nō diligūt deū gratuite ut sunt in p̄tis iacē/
tes nec cōuertunt ad penitētia. omes tales nō
habēt verā fidē xpianā. hoc testaꝝ sup Gal. v. in
glo. Aug. dicens. Lū dilectōe fides ē xpiani. sine di/
lectōe fides ē demōis. Nā et demōes credūt et cōs/
tremiscūt. Idē. O vitia quō demōes p̄tremiscūt
deū iudicē. sic mali p̄tremiserēt saluatorē. vix
cessando peccare p̄tra creatorē. Idē sup Job. ser/
mone. vi. Lōtiteban̄ demōes rpm credendo nō
diligendo. fidē habebāt. charitatē nō habebāt
ideo demones erāt. Sic et mali xpiani q̄ credūt
sed nō diligūt qd̄liu sic sunt nō xpiani sed demo/
nes quodāmodo dicendi sunt. et cuꝝ demonib⁹
peribunt. Quarta regula exp̄ssionis a littera
e. Nam fidem nō sufficit solo corde tenere scz etiā
ore cōfiteri exp̄sse ac ope pbare. iurta illud Ro. x.
Lordē credit ad iusticiā. ore autē fit confessio ad
salutē. X In signū bui⁹ p̄firmationis sacrā

Dominica secunda post octa. epiph

mentis dali in frontib; ut doceat xpianus qlibet
q libere audeat nomen xpi noīare et qfiteri. ma-
gnum quo ad illa que sūt de necessitate fidei et co-
cernunt honore dei et salutē. p̄imi: vt patet p Am-
broxiū. xxiij. q. viij. ca. Lōuen. or. Et hec tanta cō-
stantia q̄ etiā deberet. p̄ confessione fidei et iusticie
mori: vt patet ibidē. Proinde si ponat casus q̄
aliquis in psecutione infidelium vel tpe antixpi sua-
ret fidē in corde. s; ppter timorē mortis vel amis-
tionē rex aut pena ob aliquā: ore consenitret be-
reticis. Ut interrogatus an sit xpianus: vel an
credat ea que sunt fidei vere. et ip̄e obtinet fidei
pter hmoi timorē an talis esset in statu salutis
tenendo s; fidē in solo coro de suo. Ad hoc r̄ndetur
fm doc̄. cōter. p̄cipue fm Tho. ij. q. iiij. arti. ij.
Et post eū fr̄ez Ange. de Claua. q̄ q̄ ex tacitur
nitate credere: vel q̄ nō haberet fidē: vel q̄ fides
nō esset vera: vel alij p̄ eius taciturnitatez a fide
auerterent. et hmoi casib; in q̄bus honor debit⁹
deo et utilitas primis impēdenda subtraheret:
sine dubio ralis racens esset in statu dānatiōis.
quia tūc de p̄cepto necessaria est p̄fessio fidei. In
alijs aut̄ casibus nō est necessaria de p̄cepto: sed
de p̄silio si modo utilitas fidei sperat. Sed vitu
perabil⁹ est p̄fessio fidei quādo nulla est utilitas
sed solūmodo est ad perturbationē infidelium: dicē
te dño Matb. vij. Nolite sanctū dare canibus
Hec in summa frater Ange. Quita regula a lit-
tera s dicit stabilitiōis. Nā quicūq̄ yult saluari
debz fortis stare in fide toto tpe yitcysq; ad mor-
te. Qm̄ qui p̄leuerauerit vsc; in finē: hic saluus
erit Matb. x. O xpiane disce talem fidē tene-
re si vis saluari: quoniā vt ait Ap̄l's Heb. xj. Si
ne fide impossumile est placere deo.

y Līcta secundū de c̄remēto fidei postq; di-
ctū est qualē fidem debet habere xpianus vtile ē
scire qualiter possit crescere in fide vt coraz deo
plus mereat. sicut et de isto centuriō dicit evan-
gelio q̄ fuerit tam magnificidei et iunctū in fide
creuerit q̄ eius fidē laudando p̄tulit xps super
israel di. Non inueni tantā fidem in israel. Sed
nunqđ maiorē habuit fides p̄ apostolis. Chrys.
dicit. q̄ vñūquodq; bonū homis fm qualitatē
psone illi⁹ laudat. Rustici cū dicere aliqd sapi-
enter magnū est qd̄ de pho nō est mirū. Sic de
centurione dictū est: in nullo tantā fides inueni
in israel. Nā cū equale erat credere iudeū et gen-
tilem hūc. Et q̄ discipuli crediderūt quidā ex io-
hānis testimonio vel alijs euangeliisantib;. et q̄/
daz et scripturis: ac alijs et signis deitatis v̄l̄ mū-
raculis. Iste aut̄ solo auditu credidit cū esset ḡz
tilis. Hec fm Chrys. Deniq; et d̄ apostoli sac̄di
scipulis xpi legit Luc. xvij. q̄ petuerūt christū
di. Adauge nobis fidē. Ideo et nos debem⁹ hoc
desiderare vt augeat et crescat in nobis fides xpi
iesu. Proinde bonū est scire qualiter crescere ha-
beat fides in homie. Pro quo notandū est ve di-
cit Nico. de Lyra in postilla sup Luc. xvij. q̄ fi-

des augeri p̄t dupliciter. Uno modo extēsive.
s; quādo plures art. culi fidei cognoscunt et cre-
dunt explicite. sicut fideles literati et doctores co-
gnoscunt et credunt explicite que simplices nō co-
gnoscunt: sed implicite credunt videlicet de talib;
credendo in generali illud qd̄ tener ecclia. Alio
modo auger intensiue. videlicet qn̄ ea q̄ fide cre-
dūt clari⁹ q̄ antea cogiscerāt ia cogscit. et firmus
us feruētusq; tenet. et verius desiderāt est cū
apostolis. Unū et Hugo de sacramētis. li. i. pte. x
ca. ij. dicit sic. Duo sunt in q̄bus fides cōsistit. co-
gnitio et affectus. In affectu substātia fidei inue-
nit. in cognitiōe materia. ppter ea fides in affectu
habet substātiā. qz affectus ip̄e s; charitatis fides
est. sed in cognitiōe habet materiā. Hec ille.
Idez ca. ij. dicit. Duo sunt fm que fides crescere
dicit. cognitio et affectus. Fides crescit fm cogniti-
onē quādo erudit⁹ ad scientiā. et fm affectū quan-
do ad deuotionē excitat⁹ et roborat ad p̄stantiā.
Hec ille. Itaq; aduertendū q̄ sicut idem Hugo
ibidē di. Circa gradū crescēdū i fidevaria genera
boim distinguuntur. Primo qz quorundā fides
est (inquit) pua cognitiōe et affectu vt in cōmuni
bus hominib; simplicibus. Talibus autē val-
de bonū est p̄dicatiōes frequētare vt erudit⁹ cre-
scat in fidei cognitiōe et affectu. Secdo alioz q̄rū
dā fides est (inquit) magna cognitiōe: sed pua offe-
ctu. et sic iste est altior gradus fidei q̄z p̄mus. Et
emplū in q̄busdā doctoribus scientib; sed min⁹
deuotis. Tertio quorundā (inquit) magna ē fides
in affectu: sed pua in cognitione. et iste est ad
huc altior p̄cedētib;. qz vt idem Hugo subiungit
Affect⁹ magn⁹. s. charitatis in fide maḡ ē cōmē-
dabilis q̄z cognitiōe. cū em̄ fides cognitiōe crescat
adiuuat̄. s; cū affectu crescat. p̄meretur. Hec ille.
Unū fm doc̄. posito casu q̄ si simplex retula sic
in charitate altiori existēs in fide xpi. Magister
aut̄ v̄l̄ doctor theologie sit in miori charitate sci-
ens oēs articulos fidei explicite. retula illa corā
deo maiori ē meriti q̄z doctor vel magister iste et
maiorez gliaz sic decedēdo habebit in diuīavissio-
ne. qz p̄miū debet radici charitatis cōntactr. Unū
Benn. sup cañ. ser. xxvij. Uniuersitatis aic qntis
cas ex charitate p̄det vt q̄ magnā habet chari-
tate corā deo magna ē. q̄ pua pua. q̄ nullā nulla.
Quarto q̄rundā (ait Hugo) fides magna ē co-
gnitiōe simul et affectu. et certū ē q̄tales p̄cellēt p̄-
cedētes. Quīto ppter q̄rūdāz fides magna ē nō
nō solū cognitiōe et affectu: s; et opis ardissimip-
batōe. Nā vt aut Greg. p̄bario dilectōis exhibitō
ē opis. Talſuē fides hui⁹ cēturiōis. qz erat ma-
gne būlitat⁹ vt diceret xpo Dñe nō sū dign⁹ et.
Ite erat erā magne pietat⁹ et charitatis. qz fui in
firmū in sua domo tenuit. et p̄ eo sollicit⁹ medi-
cū xpm q̄siuit. Soler q̄ppe deus ex misericordia
sua infundere donū fidei ppter opa pietatis bo-
minibus etiam infidelib;. vt patet de Cornelio
Bcc. x. Sic etiā putadū ē de isto cēturiōe q̄ p̄t

victa opa pietatis meruit vire ad fidem Christi tam
magnam ut in eterno omnibus remedaret a Christo.
O Christiane disce crescere in fide quod ignoras in
fidei auditore et per deuotorem et opatorem. Nam per
eternop videtur quod auis duas alas habet quod per ter-
ra leuatur ad superiora. nec cum his ascendet nisi labo-
ret in volante motu. Sic et tu debes hinc duas alas
fidei. scilicet cognitorem et affectorem ut dictum est quod labo-
rando in bono opere poteris in celum ascendere.

Z. Circa tertium de fructuositate fidei notandum
quod fides vera Christi efficit multiplices fructus salu-
bres in hoc voce crescere in fide ut colligitur et scri-
pturis. Primum de aie viuificatio: nam iustus et fide
vivit. Abacuc. iiiij. et Ro. i. Unde Job. xij. Christus ait.
Qui credit in me etiam si moritur fuerit vivet. Ubi
Augustinus dicit. Qui credit etiam si moritur fuerit in car-
ne vivet in anima. nam vita aie fides est. hec ille. Et sic
patet etiam Secundus fructus de bono opere gratificatio
nam in fine fide vera non sunt meritoria quicunque bona
opa sed fides reddit ea deo gratia et meritoria vite
eternae. Unde Psalms. xxvij. q. j. c. o. e. s. Et hi habent
quod omnia quod non est et fide esse peccatum. Rom. xij.
quod quod est fide non sit. Gloria. id est fides exigit ad
eternam salutem non valet in inutile reputari. Unde Au-
gustinus ibidem inducit deo. Ois vita infidelium peccatum est.
nec valet esse bonum quod sit absque deo. Ibi gloria. id est
absque fide quod est a deo. Unde enim deest agnacio etenim
veritatis falsa deus est etiam in optimis moribus.
Nec ibi. Patrum ergo infidelibus et hereticis nec eleemosy-
na nec alia opa sunt salubra. Tertius fructus de
culpa purgatio. Nam Actu. xv. Petrus ait. Fide
purificans corda eorum. Et Nicetas papa. xv. q. xl. dicunt
In fide Christi omnia purgantur. Nam et secundum Augustinum et co-
se. di. iij. c. baptismi. Fides etiam supplet ubi baptis-
tismus haberi non potest. Nam in rito Philareti
in tractatu de diebus dicitur. Reumaticis multum va-
let sole inspicere. quod lumine solis expurgat caput.
sic per fidem inspicio sole Christum purgat anima. Quar-
tus fructus demonum fuga et supratio. Ideo. i. Petrus
et fratres inquit sobrii estote et vigilate quod aduerteri
vobis a uester diabolus et quod leo rugiens circumiter querens
quem devoret. cui resistite fortes in fide et Exem-
plum ad id narrati promptuario discipli per ipsi
scopatum Britanni erat quodam nomine Guido de lacha
quod marie abstinentie videbatur: et sicut iobes baptis-
ta secundus credebat ab hominibus. sed erat hereticus mag-
nus. hic mortuus et sepultus est honorifice tanquam
secundus. Lepidus tandem inquisitor hereticus supueniens
inquirere et inueniens cum per testes fideles quod fuerat he-
reticus prius ac misericorditer cum ephorum et alijs prudentibus
in carcere prohibito ut ossa illius aburerent. Cum autem
pietatis essent ossa in igne presenti populo. ecce demone-
nes statim leuauerunt ossa illa de igne in aera et
ibi tenebantur suspensa. ita quod a populo omni videbatur
ossa stare in aere. sed demones ibi novi videbantur. tunc
populus cepit clamare per episcopum et per fratres secundum inquisito-
res et socios eius. quod ex iniuria voluerint aburerent
ossa eis secundum viri. Proinde primi ecclesie statim epis-

fugit ad dicendum missam in ecclesia. Salve sancta
parvula. ne fides Christi glorietur. et cum eleuaret in mis-
sa corpus Christi ecce demones in aere clamabant dominum.
O Guido de lacha nos te defendimus quoniam potui-
mus. sed ista plena non possumus. quod maior nobis adest
Christus et mortali cadentibus in igne abusta sunt.
et glorificata est fides eucharistica. Quoniam fructus
de exortationis exauditione. Mar. viii. Dico vobis oia-
quicunque orantes petitis credite quod accipietis. Berinus.
super catena. ser. xxxviii. dicit. Magna fides magna
merita. et quoniam in bonis domini fiducie pede posue-
ris eatenus possidebis. hec ille. Sextus de filia
lis adoptio. scilicet divinalis Job. i. Quoniam autem
recepisti cum dedit eis patrem filios dei fieri his
quod creditur in nomine eius et regno eius. Unde oportet dicimus deo pater
noster regnus. Septimus de gratiis abundantibus. Jo-
hannes. viii. Qui credit in me flumina de ventre eius flu-
ent aqua viua. hoc autem dicit de spiritu nostro. Octauus
de honorificatis. i. Petrus. Unde bonus creditibus
vos estis genitivi electi regale sacerdotium. genitivi san-
cta populi acquisitionis. scilicet precioso sanguine Christi
Proinde angelus honoratus hominem eo quod in Christi car-
nate humana natura est summa honorificata. Non
quoniam Iohannes apostolus adorare se. scilicet angelum. ut per prophetam Apocalypsim. v. 12. vlti. Sed in veteri testamento promissum fuit
ab angelis ut adorarentur. scilicet adoratio dulie. Beneficium
capitulo pluribus. Nonius dicit illustratis mi-
rifice operatis. Iohannes. xiiii. Qui credit in me (ait Christus) opa quod ego facio et ipse faciet et maiora ho-
rum faciet. Nam fides confirmata est per miracula ma-
xima in toto orbe. Decimus dicit semper interne
beatificationis anime et corporis. Iohannes. vi. Qui
credit in me habet vitam eternam. et ego resuscitabo
eum in nouissimo die. Unde et in euangelio badietur
non dicitur. quod multi venient scilicet ad vitam et regnum
in regno celorum regnum. Hinc Augustinus. li. de verbis
domini dicit. Nulle maiores diuinitate: nulli thesauri
nulli honores: nulla huius mundi maior est substa-
ntia quam fides catholica que proceres salvat: in
firmos curat: fideles iustificat: penitentes reparat:
iustos augmetat: martyres et omnes electos
coronat. Nec ille. Rogemus ergo Christum regnum.

Item dominica ipsa. scilicet secunda post octauas epiphany
et duabus subsequentibus dominicis pauci-
ores sermones applicauimus quod per alios dominicos:
hoc ideo: quia propter breuitatem interuallum septem
istae dominice penitus dimitti habent. et rarius
celebrantur.

Dominica tercia post octauas seu quarteta post
Epiphaniam Sermo primus super euangelio pro
simplicibus.

Scendete Te/

a sū in nauiculā secundi sunt cum disci-
li eius. et ecce motus magnus factus
est in mari. Mattheus. viii. et euangelio badierno